

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย
ด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์

Factors Affecting English Language Competence of University students
using Online Learning Media

ประสงค์ ปานศรี*

มหาวิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา

E-mail: Phuthai@gmail.com

อุณา ชไนเดอร์

วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาเขตเซเวียร์

E-mail: khununa@gmail.com

Prasong Pansri

St Theresa International University

E-mail: Phuthai@gmail.com

Una Schneider

Saengtham College, Xavier Campus, Chiang Rai, Thailand

E-mail: khununa@gmail.com

*Corresponding Author

Received: 19/01/2025

Revised : 26/02/2025

Accepted: 27/02/2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ การวิจัยนี้เป็น การวิจัยเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ Mean, S.D., t-Test และ Multiple Regression Analysis ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในรายสมรรถนะ ของนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาทางด้านสุขภาพ มีสมรรถนะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง 2) ระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวมและในรายสมรรถนะ ของนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาทางด้านสุขภาพ มีสมรรถนะภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในภาพรวม ประกอบด้วย ปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ($\beta = 0.302$) ปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ($\beta = 0.280$) และ ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก ($\beta = 0.188$) มีค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์คิดเป็นร้อยละ 47.50 ($R^2 = 0.475$) สามารถเขียนสมการเชิงเส้นตรงทำนาย การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวม ได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ

= 2.536 + .152(การมีวินัยแห่งตน) + .153(การรับรู้สมรรถนะแห่งตน) + .090(การได้รับการเสริมแรงทางบวก)

คำสำคัญ : สมรรถนะภาษาอังกฤษ, การมีวินัยแห่งตน, การรับรู้สมรรถนะแห่งตน, การเสริมแรงทางบวก

Abstract

This research aimed to study the English proficiency level, compare the English proficiency level classified by the studied field of study, and the factors affecting the English proficiency of students in a university using online learning media. This research was a quantitative research. The statistics used in the research were Mean, S.D., t-Test, and Multiple Regression Analysis. The results of the study found that 1) the English proficiency level, both overall and in each competency, of students in the humanities and social sciences and health fields had high English proficiency. 2) The English proficiency level, both overall and in each competency, of students in the humanities and social sciences and health fields had no difference in English proficiency. 3) The factors affecting the development of English proficiency of students in general included the self-discipline factor ($\beta = 0.302$), the self-efficacy factor ($\beta = 0.280$), and the positive reinforcement factor ($\beta = 0.188$), with a predictive coefficient of 47.50 percent ($R^2 = 0.475$). The linear equation predicting the development of English proficiency in general was as follows: English language proficiency development = 2.536 + .152(self-discipline) + .153(self-efficacy) + .090(positive reinforcement).

Keywords: English Proficiency, Self-discipline, Self-efficacy, Positive reinforcement

ความเป็นมา

การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรูปแบบเสมือนจริง(Scenario-Based Approach) ทั้งในแบบ Skills-Based Scenario, Problem-Based Scenario, Issue-Based Scenario, Speculative-Based Scenario (Errington, 2010) โดยในการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อออนไลน์นั้น ต้องคำนึงถึง Learning Scenario, Learning Resources, Learning Tools and Technologies, Learning Support (Naidu, 2008) ตลอดจน การจัดการเรียนรู้ต้องมีการกำหนดกิจกรรมหรืองานที่ให้ผู้เรียนได้บูรณาการกับการเรียนรู้ที่เหมาะสม จึงจะทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน (Puncreobutr, 2016)

สมรรถนะภาษาอังกฤษที่ต้องการให้นักศึกษาได้พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ควรต้องครอบคลุมในทุกสมรรถนะ ที่ประกอบด้วย Listening and Comprehension, Grammar and Writing, และ Reading Comprehension (สรศักดิ์ เชี่ยวชาญ, 2563; สุทธนันท์ กัลป์กะ และ ขวัญตา ภูริวิทยธีระ, 2559) เมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษา จึงจะมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เพียงพอที่จะทำงานในบริบทของอาเซียน และ/หรือ ทำงานในสถานประกอบการระหว่างประเทศได้(จินทิมา ชูวานนท์ และคณะ, 2561; กันตพร ยอดไชย, สมณันท์ ทศนีย์สุวรรณ, จารุวรรณ กฤตย์ประชา, 2563; Puncreobutr, 2021)

การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้วยสื่อออนไลน์ที่ผู้วิจัยออกแบบนี้ ดำเนินการบนแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ในลักษณะ Communicative Language Teaching: CLT (Pomin

and Srinonyang, 2020) ทั้งในลักษณะบทเรียน การกำหนดสถานการณ์ และแบบฝึกหัด/แบบประเมิน (Praboromarajchanok Institute for Health Workforce Development, 2017; Choopun and Khamchang, 2020; Bunching et al., 2021) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษทั้ง 3 สมรรถนะ คือ Listening and Comprehension, Grammar and Writing, และ Reading Comprehension

อย่างไรก็ตาม การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ เช่น การมีวินัยแห่งตน การได้รับการเสริมแรงทางบวก และการสร้างการรับรู้สมรรถนะแห่งตนให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน(Puncreobutr and Puncreobutr, 2024)

การสร้างการรับรู้สมรรถนะแห่งตนให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน(Bandura, 1986) เนื่องจากผู้เรียนที่มีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนสูง จะพัฒนาการฝึกปฏิบัติให้เกิดสมรรถนะทางวิชาชีพที่ต้องการได้(Mattavangkul and Prasomsuk, 2010; Shokebumroong et al., 2021) ด้วยความอดทน พยายามที่จะกระทำพฤติกรรมให้สำเร็จตามความคาดหวัง(Outcome Expectation) ด้วยความมุ่งมั่น ยืนหยัดไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค(Bandura, 1997; กันตพร ยอดไชย, สมณันท์ ทศนีย์สุวรรณ, จารุวรรณ กฤตย์ประชา, 2563)

การมีวินัยแห่งตน เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งเป็นรากฐานมาจากการควบคุมภายในและการควบคุมภายนอกของตนเองอย่างเพียงพอ สม่่าเสมอ และก่อให้เกิดวุฒิภาวะ(Ausubel, 1969) เป็นลักษณะการนำตนเอง ควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามความตั้งใจ (Welsfeld, 1974; Sheviakov and Fritz, 1975) ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบการนำตนเอง หรือการมีวินัยแห่งตน จะมีสมรรถนะภาษาอังกฤษในระดับสูงในเวลาอันรวดเร็ว(กิตติทัต วงษ์พวง, 2566)

การได้รับการเสริมแรงทางบวก เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา เนื่องจากพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและผลที่เกิดจากตัวเสริมแรงหรือรางวัลที่บุคคลจะได้รับเมื่อมีพฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้น ทั้งที่เป็นรางวัลภายนอก ที่ได้รับนอกเหนือจากการทำงานตามปกติ หรือคุณค่าเชิงบวกจากการมีพฤติกรรมนั้น และที่เป็นรางวัลภายใน ที่อาจเป็นส่วนหนึ่งของงาน เช่น ความรับผิดชอบ ความท้าทาย ความสุขที่เกิดจากการได้รับความสำเร็จ(Schermerhom, Hunt and Osborn, 2003) เมื่ออาจารย์ที่รับผิดชอบในการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษา นำไปใช้ ด้วยเทคนิคต่างๆ จะสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษ จนเกิดเป็นสมรรถนะภาษาอังกฤษได้ (สุริยะ ประทุมรัตน์, 2557)

ดังนั้น เพื่อเป็นการศึกษาผลการบริหารโครงการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ ซึ่งได้ดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ตั้งแต่ปีการศึกษา 2017 จนถึงปัจจุบัน(ปีการศึกษา 2023) ผู้วิจัย เห็นว่า ควรทำการศึกษาระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ที่เข้ารับการพัฒนา ทั้ง 3 สมรรถนะ Listening and Comprehension, Grammar and Writing, และ Reading Comprehension ตลอดจนทำการเปรียบเทียบระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษาอีกทางหนึ่งด้วยนอกจากนี้ เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพของโครงการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นอีก ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรทำการศึกษาว่า มีปัจจัยใดบ้างของการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อออนไลน์ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วย การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ดำเนินการโครงการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษา ของมหาวิทยาลัย จะได้นำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา และการพัฒนาระบบนิเวศน์ต่างๆที่ส่งผลต่อการ

พัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา หรือจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนา นักศึกษา นอกจากนี้ผลการศึกษาอาจเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารมหาวิทยาลัย หรือผู้เกี่ยวข้อง ใช้ในการพัฒนา หลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ สูงยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบระดับ สมรรถนะภาษาอังกฤษของ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ด้วยสื่อ การเรียนรู้ออนไลน์

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยแห่งหนึ่ง ที่ผ่าน กระบวนการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ ด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ ที่มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดทำขึ้น และให้นักศึกษา ในสาขาวิชาต่างๆทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาวิชาต่างๆทางด้านสุขภาพ ได้เข้าทำการพัฒนา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2565 ถึงปีการศึกษา 2567 รวม 380 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากประชากร ตามตารางเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 191 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา เป็นเกณฑ์ในการแบ่งชั้น โดยเป็น กลุ่มสาขาวิชาต่างๆทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 135 คน และ กลุ่มสาขาวิชาต่างๆทางด้าน สุขภาพ จำนวน 56 คน

ตัวแปร คือ

1. สมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ประกอบด้วย สมรรถนะListening and Comprehension สมรรถนะGrammar and Writing และสมรรถนะReading Comprehension
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย การมีวินัยแห่งตน การได้รับการเสริมแรงทางบวก และการรับรู้สมรรถนะแห่งตน

เครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าอำนาจจำแนก .352-.816 ค่าความเชื่อมั่น .89 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ Mean, S.D., t-Test และ Multiple Regression Analysis

ระยะเวลาในการศึกษา มิถุนายน 2565– ธันวาคม 2567

ผลการวิจัย

จากการศึกษาได้ผลการศึกษาดังนี้

1. ระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

การศึกษสมรรถนะภาษาอังกฤษ ด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ และการเปรียบเทียบระดับสมรรถนะ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่ ศึกษา ดังแสดงใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษ และการเปรียบเทียบระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา(N=191)

สมรรถนะ	กลุ่มมนุษยและสังคม(135)		กลุ่มสุขภาพ(56)		t	p
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
Listening and Comprehension	4.49	.287	4.51	.282	.533	.594
Grammar and Writing	4.22	.271	4.26	.271	.896	.372
Reading Comprehension	4.21	.247	4.28	.213	1.942	.054
ภาพรวม สมรรถนะภาษาอังกฤษ	4.30	.198	4.35	.187	1.469	.143

* p< .05 ** p< .01

จากตารางที่ 1 ระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษทั้งในภาพรวม(ค่าเฉลี่ย 4.35 และ 4.30 ตามลำดับ) และในรายสมรรถนะ (ค่าเฉลี่ย 4.49, 4.22, 4.21 และ 4.51, 4.26, 4.28 ตามลำดับ) ของนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิชาทางด้านสุขภาพ มีสมรรถนะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง

การเปรียบเทียบระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ พบว่า ภาพรวมระดับสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูง โดยนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาทางด้านสุขภาพ มีระดับสมรรถนะสูงกว่า นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาการเปรียบเทียบเป็นรายสมรรถนะ พบว่า ทุกสมรรถนะ คือ สมรรถนะเกี่ยวกับ Listening and Comprehension, สมรรถนะเกี่ยวกับGrammar and Writing, สมรรถนะเกี่ยวกับReading Comprehension ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูงโดยนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาทางด้านสุขภาพ มีระดับสมรรถนะสูงกว่า นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

2.1 การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย การมีวินัยแห่งตน การได้รับการเสริมแรงทางบวก และการรับรู้สมรรถนะแห่งตน มีผลการศึกษาดังนี้

2.1.1 ระดับการมีวินัยแห่งตน

การมีวินัยแห่งตนในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในการพัฒนาด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับการมีวินัยแห่งตนในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ (N=191)

รายการ	mean	S.D.	ระดับการมีวินัยแห่งตน
เข้ารับการเรียนรู้และพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ	4.48	.500	สูง
ใช้เวลาในการศึกษาทเรียนอย่างเหมาะสม	4.42	.496	สูง
ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัดอย่างเหมาะสม	4.51	.501	สูงมาก
ให้เวลากับการทำความเข้าใจในบทเรียนเพิ่มเติม	4.56	.497	สูงมาก
ภาพรวมการมีวินัยแห่งตน	4.49	.389	สูง

จากตารางที่ 2 การมีวินัยแห่งตนในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ พบว่า ภาพรวมการมีวินัยแห่งตนในการพัฒนา อยู่ในระดับสูง(ค่าเฉลี่ย 4.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีจำนวนสองรายการที่มีวินัยอยู่ในระดับสูงมาก คือ การให้เวลากับการทำความเข้าใจในบทเรียนเพิ่มเติม(ค่าเฉลี่ย 4.56) และการใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัดอย่างเหมาะสม(ค่าเฉลี่ย 4.51)และมีจำนวนสองรายการที่มีวินัยอยู่ในระดับสูง คือ การเข้ารับการเรียนรู้และพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ(ค่าเฉลี่ย 4.48) และ การใช้เวลาในการศึกษาทเรียนอย่างเหมาะสม(ค่าเฉลี่ย 4.42)

2.1.2 ระดับของการได้รับการเสริมแรงทางบวก

การได้รับการเสริมแรงทางบวกในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในการพัฒนาด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับของการได้รับการเสริมแรงทางบวกในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ (N=191)

รายการ	mean	S.D.	ระดับการมีวินัยแห่งตน
ได้รับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ทุกครั้งที่พบปัญหา	4.53	.499	สูงมาก
ได้รับกำลังใจให้พยายามฝึกฝน ทุกครั้งที่ท้อแท้	4.60	.490	สูงมาก
ได้รับการชมเชย การให้รางวัล ทุกครั้งที่มีการเรียนที่ดี	4.48	.500	สูง
ภาพรวมการเสริมแรงทางบวก	4.54	.411	สูงมาก

จากตารางที่ 3 การได้รับการเสริมแรงทางบวกในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ พบว่า ภาพรวมการได้รับการเสริมแรงทางบวกในการพัฒนา อยู่ในระดับสูงมาก (ค่าเฉลี่ย 4.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีจำนวนสองรายการที่มีวินัยอยู่ในระดับสูงมาก คือ ได้รับกำลังใจให้พยายามฝึกฝน ทุกครั้งที่ท้อแท้(ค่าเฉลี่ย 4.60) และการได้รับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทุกครั้งที่พบปัญหา(ค่าเฉลี่ย 4.53) และมีจำนวนหนึ่งรายการที่การได้รับการเสริมแรงทางบวกอยู่ในระดับสูง คือ การได้รับการชมเชย การให้รางวัล ทุกครั้งที่มีการเรียนที่ดี(ค่าเฉลี่ย 4.48)

2.1.3 ระดับการรับรู้สมรรถนะแห่งตน

การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในการพัฒนาด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ระดับการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ (N=191)

รายการ	mean	S.D.	ระดับการมีวินัยแห่งตน
ใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น เมื่อพบบทเรียนที่ยาก	4.61	.487	สูงมาก
ใช้เวลาในทบทวนสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้	4.48	.501	สูง
นำสิ่งที่เรียนรู้ ไปเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ในบทเรียนต่อไป	4.49	.501	สูง
ประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.44	.498	สูง
ภาพรวมการรับรู้สมรรถนะแห่งตน	4.51	.358	สูงมาก

จากตารางที่ 4 การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ พบว่า ภาพรวมการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการพัฒนา อยู่ในระดับสูงมาก(ค่าเฉลี่ย 4.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า มีจำนวนหนึ่งรายการที่การรับรู้สมรรถนะแห่งตนอยู่ในระดับสูงมาก คือ ใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น เมื่อพบบทเรียนที่ยาก (ค่าเฉลี่ย 4.61) และมีจำนวนสามรายการที่การรับรู้สมรรถนะแห่งตนอยู่ในระดับสูง คือ การนำสิ่งที่เรียนรู้ไปเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ในบทเรียนต่อไป (ค่าเฉลี่ย 4.49) การใช้เวลาในบททวนสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้(ค่าเฉลี่ย 4.48) และ การประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ค่าเฉลี่ย 4.44)

2.1.4 ภาพรวมการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์

ภาพรวมการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในการพัฒนาด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีผลดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ระดับภาพรวมการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ (N=191)

ปัจจัย	mean	S.D.	ระดับการดำเนินการ
การมีวินัยแห่งตน	4.49	.389	สูง
การได้รับการเสริมแรงทางบวก	4.54	.411	สูงมาก
การรับรู้สมรรถนะแห่งตน	4.51	.358	สูงมาก
ภาพรวมการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา	4.51	.343	สูงมาก

จากตารางที่ 5 การดำเนินการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ พบว่า ภาพรวมมีระดับการดำเนินการ อยู่ในระดับสูงมาก(ค่าเฉลี่ย 4.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า มีจำนวนสองปัจจัยที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก คือ ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก (ค่าเฉลี่ย 4.54) และ ปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน (ค่าเฉลี่ย 4.51) และมีจำนวนหนึ่งปัจจัยที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง คือ ปัจจัยการมีวินัยแห่งตน (ค่าเฉลี่ย 4.49)

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ที่ได้รับการพัฒนาด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ ผู้วิจัย ดำเนินการโดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ จาก 3 ปัจจัย ที่ประกอบด้วย การมีวินัยแห่งตน การได้รับการเสริมแรงทางบวก และการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตารางที่ 6- ตารางที่ 9

2.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง แสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสมรรถนะเกี่ยวกับListening and Comprehension

ตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์)	b	Beta	t	p
การมีวินัยแห่งตน(td)	.301	.411	4.979**	.000
การรับรู้สมรรถนะแห่งตน(tf)	.167	.210	2.540*	.012
ค่าคงที่(Constant)	2.386		10.591**	.000
R = 0.576 R ² = 0.332 F = 46.719 p value <0.000				

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension ของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ($\beta = 0.411$) ปัจจัย การรับรู้สมรรถนะแห่งตน ($\beta = 0.210$) โดย ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก ไม่ส่งต่อการพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension ของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.332$ แสดงว่า สัมประสิทธิ์ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ ปัจจัยที่มีส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension คิดเป็นร้อยละ 33.20 โดยประสิทธิภาพในการพยากรณ์ที่เหลืออีกร้อยละ 66.80 เป็นผลสืบเนื่องจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้นำมาศึกษา

จากผลการตรวจสอบค่าทางสถิติ สามารถเขียนสมการในรูปแบบสมการเชิงเส้นตรงที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ เพื่อทำนาย การพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension ได้ว่า

การพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension = $2.386 + .301(\text{การมีวินัยแห่งตน}) + .167(\text{การรับรู้สมรรถนะแห่งตน})$

2.2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง แสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาใน สมรรถนะเกี่ยวกับGrammar and Writing

ตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์)	b	Beta	t	p
การรับรู้สมรรถนะแห่งตน(tf)	.205	.267	3.103**	.002
การได้รับการเสริมแรงทางบวก(te)	.161	.240	2.797*	.006
ค่าคงที่(Constant)	2.576		11.009**	.000
R = 0.462 $R^2 = 0.214$ F = 25.519 p value <0.000				

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing ของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ($\beta = 0.267$) ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก ($\beta = 0.240$) โดย ปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ไม่ส่งต่อการพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing ของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.214$ แสดงว่า สัมประสิทธิ์ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ ปัจจัยที่มีส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing คิดเป็นร้อยละ 21.40 โดยประสิทธิภาพในการพยากรณ์ที่เหลืออีกร้อยละ 78.60 เป็นผลสืบเนื่องจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้นำมาศึกษา

จากผลการตรวจสอบค่าทางสถิติ สามารถเขียนสมการในรูปแบบสมการเชิงเส้นตรงที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ เพื่อทำนาย การพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing ได้ว่า

การพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing = $2.576 + .205(\text{การรับรู้สมรรถนะแห่งตน}) + .161(\text{การได้รับการเสริมแรงทางบวก})$

2.2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Reading Comprehension

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Reading Comprehension ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง แสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสมรรถนะเกี่ยวกับ Reading Comprehension

ตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์)	b	Beta	t	p
การมีวินัยแห่งตน(td)	.307	.497	7.884**	.000
ค่าคงที่(Constant)	2.849		16.223**	.000
R = 0.497 R ² = 0.247 F = 62.157 p value <0.000				

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Reading Comprehension ของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีเพียงปัจจัยเดียว คือปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ($\beta = 0.497$) โดยปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก และปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ไม่ส่งต่อการพัฒนาสมรรถนะ Reading Comprehension ของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ค่า R² = 0.247 แสดงว่า สัมประสิทธิ์ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ ปัจจัยที่มีส่งต่อการพัฒนาสมรรถนะ Reading Comprehension คิดเป็นร้อยละ 24.70 โดยประสิทธิภาพในการพยากรณ์ที่เหลืออีกร้อยละ 75.30 เป็นผลสืบเนื่องจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้นำมาศึกษา

จากผลการตรวจสอบค่าทางสถิติ สามารถเขียนสมการในรูปแบบสมการเชิงเส้นตรงที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ เพื่อทำนาย การพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing ได้ว่า

การพัฒนาสมรรถนะ Reading Comprehension = 2.849 + .307(การมีวินัยแห่งตน)

2.2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวม

การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาพรวม แสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในภาพรวม

ตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์)	b	Beta	t	p
การมีวินัยแห่งตน(td)	.152	.302	3.494**	.001
การรับรู้สมรรถนะแห่งตน(tf)	.153	.280	3.640**	.000
การได้รับการเสริมแรงทางบวก(te)	.090	.188	2.262*	.025
ค่าคงที่(Constant)	2.536		18.257**	.000
R = 0.689 R ² = 0.475 F = 56.357 p value <0.000				

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประกอบด้วยทั้ง 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ($\beta = 0.302$) ปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน($\beta = 0.280$) และ ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก($\beta = 0.188$)

ผลการศึกษาพบว่า ค่า R² = 0.475 แสดงว่า สัมประสิทธิ์ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ ปัจจัยที่มีส่งต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 47.50 โดยประสิทธิภาพในการพยากรณ์ที่เหลืออีกร้อยละ 52.50 เป็นผลสืบเนื่องจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้นำมาศึกษา

จากผลการตรวจสอบค่าทางสถิติ สามารถเขียนสมการในรูปแบบสมการเชิงเส้นตรงที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ เพื่อทำนาย การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวม ได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวม = 2.536 + .152(การมีวินัยแห่งตน) + .153(การรับรู้สมรรถนะแห่งตน) + .090 (การได้รับการเสริมแรงทางบวก)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาดังนี้

1. การเปรียบเทียบระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ในการพัฒนาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา

ผลการศึกษา ระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูง โดยนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาทางด้านสุขภาพ และนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะ พบว่า สมรรถนะ Listening and Comprehension, สมรรถนะ Grammar and Writing, สมรรถนะ Reading Comprehension ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูงโดยนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาทางด้านสุขภาพ และนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีระดับสมรรถนะไม่แตกต่างกัน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

2.1 การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ประกอบด้วย การมีวินัยแห่งตน การได้รับการเสริมแรงทางบวก และการรับรู้สมรรถนะแห่งตน มีผลการศึกษาดังนี้

1.การมีวินัยแห่งตนในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า ภาพรวมการมีวินัยแห่งตน อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า นักศึกษาใช้เวลาในการทำความเข้าใจในบทเรียนเพิ่มเติม และ ใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัดอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับสูงมาก

2.การได้รับการเสริมแรงทางบวกในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า ภาพรวมการได้รับการเสริมแรงทางบวก อยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า นักศึกษาได้รับการเสริมแรงจาก การได้รับกำลังใจให้พยายามฝึกฝนทุกครั้งที่ท้อแท้ และการได้รับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ทุกครั้งที่พบปัญหา อยู่ในระดับสูงมาก

3.การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า ภาพรวมการรับรู้สมรรถนะแห่งตน อยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า นักศึกษารับรู้สมรรถนะแห่งตน ในเรื่องการใช้เวลาเพิ่มมากขึ้นเมื่อพบบทเรียนที่ยาก อยู่ในระดับสูงมาก

4. การดำเนินการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ พบว่า ภาพรวมมีการดำเนินการ อยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก และ ปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูงมาก สำหรับ ปัจจัยการมีวินัยแห่งตน มีการดำเนินการอยู่ในระดับสูง

2.2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในภาพรวมผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01ต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในภาพรวม ประกอบด้วย ปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ($\beta = 0.302$) ปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ($\beta = 0.280$) และ ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก ($\beta = 0.188$) มีค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ (R^2) = 0.475 คิดเป็นร้อยละ 47.50 สามารถเขียนสมการในรูปแบบสมการเชิงเส้นตรง เพื่อทำนาย การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวม ได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวม = $2.536 + .152(\text{การมีวินัยแห่งตน}) + .153(\text{การรับรู้สมรรถนะแห่งตน}) + .090(\text{การได้รับการเสริมแรงทางบวก})$

2). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension ของนักศึกษา ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension ของนักศึกษา ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ($\beta = 0.411$) และ ปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ($\beta = 0.210$) มีค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ (R^2) = 0.332 คิดเป็นร้อยละ 33.20 สามารถเขียนสมการในรูปแบบสมการเชิงเส้นตรง เพื่อทำนาย การพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension ได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะ Listening and Comprehension = $2.386 + .301(\text{การมีวินัยแห่งตน}) + .167(\text{การรับรู้สมรรถนะแห่งตน})$

3).ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing ของนักศึกษา ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ต่อการพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing ของนักศึกษา ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ($\beta = 0.267$) และ ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก ($\beta = 0.240$) มีค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ (R^2) = 0.214 คิดเป็นร้อยละ 21.40 สามารถเขียนสมการในรูปแบบสมการเชิงเส้นตรง เพื่อทำนาย การพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing ได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing = $2.576 + .205(\text{การรับรู้สมรรถนะแห่งตน}) + .161(\text{การได้รับการเสริมแรงทางบวก})$

4).ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ Reading Comprehension ของนักศึกษา ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ต่อการพัฒนาสมรรถนะ Reading Comprehension ของนักศึกษา พบว่า มีเพียงปัจจัยเดียว คือปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ($\beta = 0.497$) มีค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ (R^2) = 0.247 คิดเป็นร้อยละ 24.70 สามารถเขียนสมการในรูปแบบสมการเชิงเส้นตรง เพื่อทำนาย การพัฒนาสมรรถนะ Grammar and Writing ได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะ Reading Comprehension = $2.849 + .307(\text{การมีวินัยแห่งตน})$

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประกอบด้วย ปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ($\beta = 0.302$) ปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ($\beta = 0.280$) และ ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก ($\beta = 0.188$) แต่มีค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ (R^2) = 0.475 คิดเป็นร้อยละ 47.50 โดยประสิทธิภาพในการพยากรณ์ที่เหลืออีกร้อยละ 52.50 เป็นผลสืบเนื่องจากตัวแปรอื่นที่ผู้วิจัยยังไม่ได้นำมาศึกษานั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Errington (2010) ที่ระบุว่า การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ ที่เป็นแบบ Scenario-Based Approach ควรดำเนินการพร้อมกัน ทั้ง 4 วิธีคือ Skills-Based Scenario, Problem-Based Scenario, Issue-Based Scenario, Speculative-Based Scenario และสอดคล้องกับแนวคิดของ Naidu (2008) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษได้อย่างมีความหมาย สมจริง สร้างแรงจูงใจ ควรผนวกเอาบริบทที่เป็นจริง ที่เข้ากับวัฒนธรรมและสังคมการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น Learning Scenario, Learning Resources, Learning Tools and Technologies, Learning Support ตลอดจน สอดคล้องกับ กระบวนการเรียนรู้ของ Cubukcu(2014) ที่กล่าวว่า การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ ที่เป็นแบบ Scenario-Based Approach ต้องเริ่มตั้งแต่การเลือกหัวข้อที่เหมาะสม ที่นำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มาสร้างเป็น สถานการณ์ที่เสมือนจริง หรือสถานการณ์ที่ท้าทาย ทั้งในรูปแบบสื่อออนไลน์ สื่อแบบเผชิญหน้า หรือสื่อรูปแบบอื่นๆที่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ในแต่ละสถานการณ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาที่พบว่า ระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวมของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม คือ นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาทางด้านสุขภาพ และนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีสมรรถนะ ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง และมีระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน นั่นคือ คณาจารย์ที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ สามารถใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ที่พัฒนาขึ้น ได้กับนักศึกษาในทุกสาขาวิชา

จากการศึกษาที่พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ประกอบด้วย การมีวินัยแห่งตน การได้รับการเสริมแรงทางบวก และการรับรู้สมรรถนะแห่งตน ทั้งในการพัฒนา สมรรถนะภาษาอังกฤษในภาพรวม และสมรรถนะรายด้านต่างๆ ที่ประกอบด้วย Listening and Comprehension, Grammar and Writing, Reading Comprehension ดังนั้น ควรทำการพัฒนา คณาจารย์ และผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ ให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้ง 3 ปัจจัยเพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างมีความหมายมีแรงจูงใจที่ตอบสนองสมรรถนะแห่งตน และมีทักษะในการเสริมแรงทางบวกให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษา ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในภาพรวม ประกอบด้วย ปัจจัยการมีวินัยแห่งตน ปัจจัยการรับรู้สมรรถนะแห่งตน และ ปัจจัยการได้รับการเสริมแรงทางบวก แต่มีค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ (R^2) = 0.475 ซึ่งคิดเป็นร้อยละเพียง 47.50 ดังนั้นหากต้องการ ให้การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้มีค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์สูงขึ้น ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่ยังไม่ได้นำมาศึกษา หรือ ว่าเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษเพิ่มเติมและใช้การ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กล้าเผชิญ โชคบำรุง, และคณะ. (2564). สมรรถนะทางการพยาบาลที่รับรู้ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่สองในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลสุขภาพผู้ใหญ่ 1 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. **วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ**, 44(2), 72-85.
- เกศราภรณ์ ชูพันธ์, กานต์วี คำซึ้ง(2563). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคะแนนสอบภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่. **วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้**, 7(3), 259-269.
- กิตติทัต วงษ์พวง. (2566). พฤติกรรมและทัศนคติในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบนำตัวเองของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. **วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต**. (นวัตกรรมการบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กันตพร ยอดไชย สมณันท์ ทศนีย์สุวรรณ จารุวรรณ กฤตย์ประชา. (2563). การรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการภาษาอังกฤษในรายวิชาหลัก สูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิตของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ ๔ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. **วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน**, 26(4): 14-28
- จันทิมา ชูวานนท์ และคณะ. (2561). การพัฒนาข้อสอบเพื่อวัดสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. **วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี**, 1(1): 9-23
- ชนิดา มัททวงกูร, สุขศิริ ประสมสุข. (2564). มุมมองของนักศึกษาที่มีต่อนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR. **วารสารสังคมศาสตร์สุนารี**, 15(2), 75-92.
- ธนพร โปมิน, ประดิษฐ์ ศรีโนนยาง. (2563). การใช้การเรียนการสอนผ่านเว็บเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของยุโรป (CEFR). **วารสารการเรียนรู้สมัยใหม่**, 5(5), 212-223.
- สุริยะ ประทุมรัตน์. (2557). การพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้รางวัลเสริมแรงทางบวก. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร**, 6(12): 71-80.
- สรศักดิ์ เชี่ยวชาญ. (2563). ความต้องการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน. **วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์**, 7(1): 64-76.
- สถาบันพระบรมราชชนกเพื่อการพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ. (2560). **แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา**. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข
- สุทธนันท์ กัลป์กะ และ ขวัญตา ภูริวิทย์ธีระ. (2016). การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในนักศึกษาพยาบาล. **Rama Nurs J.**, 22(2): 123-133.

English

- Ausubel, David. (1969). *P.Ego. Development and Organization Behavior*. New York: Grune & Stration Inc.

- Bandura, A. (1986). The Explanatory and Predictive Scope of Self-Efficacy Theory. *J Soc Clin Psychol.* 4(3): 359-73.
- _____. (1997). **Self-Efficacy The Exercise of Control**. New York: W. H. Freeman and Company.
- Bunching, B., Kraithong, P., Singhasuwan, P., Buddharat, C. (2021). Students' Perspective towards NSTRU Policy on English Proficiency Development Project Aligned with CEFR. **Suranaree J. Soc. Sci.** 15(2): 75-92. [In Thai]
- Choopun, K., and Khamchang, K. (2020). Factors Related to the English Test Score of Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Chiang Mai. **The Southern College Network Journal of Nursing and Public Health.** 7(3): 259-269. [In Thai]
- Cubukcu, B. (2014). Scenario-based Learning. **Inside Learning Technologies and Skills.** (May): 45-46.
- Chuwarnond, Chantima. et al. (2018). Development of English Proficiency Test for DRU Students. **Academic Journal for the Humanities and Social Sciences Dhonburi Rajabhat University**, 1(1): 9-23. [In Thai]
- Chiewchan, Sorasak. (2020). The Need to Develop Language Skills of Undergraduate Students, Rajamangala University of Technology Lanna Nan. **Humanities and Social Sciences Rajabhat University Academic Journal**, 7(1): 64-76.
- Errington, E. P. (2010). **Preparing Graduates for the Professions using Scenario-based Learning**. Brisbane: Post Pressed.
- Rajamangala University of Technology Lanna Nan. **Humanities and Social Sciences Nakhonsawan Rajabhat University Academic Journal**, 7(1): 64-76. [In Thai]
- Kunlaka, Suthanan and Purivittayatheera, Kwanta. (2016). Developing English Competency in **Nursing Students. Rama Nurs J.**, 22(2): 123-133. [In Thai]
- Mattavangkul, C., and Prasomsuk, S. (2010). Relationships between Personal Factors, Satisfaction, Perception of Self-Efficacy, Learning Achievement, and Competency in Community Health Practice of Nursing Students, Siam University. **J Nurs Educ.** 3(1): 41-54. [In Thai]
- Naidu, S. (2008). **Situated Learning Designs for Professional Development: Fundamental Principles and Case Studies**. Retrieved June 11, 2017, from <http://wikieducator.org>
- Pomin, T., and Srinonyang, P. (2020). Applying web-based Instruction to EFL for Undergraduate Students to Improve The English Language Ability Based on The Reference Levels of The Common European Framework of Reference for Languages. **Journal of Modern Learning Development.** 5(5): 212-223. [In Thai]
- Praboromarajchanok Institute for Health Workforce Development. (2017). **English Proficiency Test of Students**. Nonthaburi: Ministry of Public Health. [In Thai]

- Pratumrat, Suriya. (2014). Development of Undergraduate Social Studies Majoring Students' Confidence in Speaking English Using a Reward as Positive. **Sakon Nakhon Rajabhat University Journal**, 6(12): 71-80. [In Thai]
- Puncreobutr, V. (2016). Linking Work Integrated Learning and Competency of Graduates Pursuing Graduated Diploma in Teaching Profession. **Journal of Education and Practice**, 7(10): 121-127 [In Thai]
- _____. (2021). Desired Outcomes of Education 4.0: Understandings, Boundaries and Linkages. **St. Theresa Journal of Humanities and Social Science**, 7(2): 205-214.
- Puncreobutr, V., and Puncreobutr, B. (2024). Risk Management of Universities in The Age of Digital Disruption. **St. Theresa Journal of Humanities and Social Science**, 10(1): 213-226. [In Thai]
- Shokebumroong, K., Wonggom, P., Suwittawat, C. (2021). Self-Perceived Nursing Competencies of The Second-year Nursing Students in Adult Health Nursing Practice Course 1 at The Faculty of Nursing, Khon Kean University. **Journal of Nursing Science & Health**. 44(2): 72-85. [In Thai]
- Sheviakov, G.V. and Fritz, R. (1975). **Discipline for Today Children and Youth**. Washington D.C.: National Education Association.
- Schermerhorn, J.R., Hunt, J.G., and Osborn, R.N. (2003). **Organizational Behavior**. 8th ed. USA: John Wiley & Sons.
- Yodchai, Kantaporn., Thasaneesuwan, Samonnan., Kritpracha, Charuwan. (2020). Perceived English Competency and Satisfaction of Integrating English Language into Undergraduate Nursing Courses for Fourth Year Nursing Students, Prince of Songkla University. **Christian University Journal**, 26(4): 14-28. [In Thai]
- Welsfeld, David. (1974). **Cognitive Styles of Child Discipline**. **Dissertation Abstracts International**. 35(4): 1930.
- Wongphuang, Kittitad. (2023). Behaviors And Attitudes Towards Self-Directed English Skills of Higher Education Students in a Private University. **Thesis of Master of Business Administration in Business Innovation**. Bangkok: Thammasat University. [In Thai]